

ZZg Nieuws

Openhartig

Hart

Mijn hart is groot.

Hoe groot precies?
Er is in ieder geval
ruimte.

Ruimte genoeg
voor 'denken aan'
of 'meeleven met'.

En dan is er nog
ruimte over
voor 'steun bieden aan'
of 'bidden voor'.

Ik zorg voor jou.
Zorg jij voor mij?

Jouw hart is groot.

JDC

Van hart tot hart

Dit jaar is er in Nederland veel aandacht voor het slavernijverleden. Ook bij het ZZg staan we hierbij stil. We kijken vooruit naar 1 juli, Keti Koti, waarop we gedenken en vieren dat 150 jaar geleden, in 1873, een einde kwam aan een lange tijd van slavernij en gedwongen contractarbeid. Zo kijken we automatisch dus ook terug.

In de slavernijtijd worden meer dan 200.000 mensen als slaaf naar Suriname vervoerd en op de plantages te werk gesteld. Vanaf 1735 komen ze daar voor het eerst in aanraking met het christelijk geloof. Zo'n kleine 140 jaar lang doen Hernhutters hun zendingswerk op de plantages, onder de mensen die tot slaaf gemaakt zijn. Vanuit de overtuiging dat juist de onderdrukte mens moet worden bereikt, brengen de zendingen het 'bevrijdende woord van het Evangelie'. Bevrijdend, misschien wel in de breedste zin van het woord. We zien goed dat de zendingsgeschiedenis ambivalente gevoelens met zich meebrengt. In het ZZg Nieuws besteden we dit jaar daarom extra aandacht aan verhalen over zending en slavernij. Om niet alleen achterom te kijken naar wat was, maar ook om ervan te leren en te onderzoeken hoe we samen verder gaan.

En ondertussen blijft het ZZg zich inzetten voor arme en kwetsbare mensen. In Suriname, maar ook in Tanzania, Zuid-Afrika, Malawi. Voor hen zetten wij ons hart open. En u? Doet u weer mee?

Daniël Claas

Zeister Zendingsgenootschap

Jaargang 187 nr. 1 maart 2023

De Eerstelingen: broeders en zusters als stille getuigen van de zending

Het schilderij De Eerstelingen van Johann Valentin Haidt uit 1747 hoort bij de topstukken van de zendingsgeschiedenis. Het hangt in de Kleine Kerkzaal van de Broedergemeente in Zeist. Het werk illustreert de eerste dopelingen uit de diverse zendingsgebieden van de Broedergemeente, die op het moment van schilderen al overleden waren.

Het schilderij is er altijd; aanwezig voor bezoekers bij een rondleiding, maar ook als stille deelnemer aan zangdienst en middaggebed. De broeders en zusters die op het schilderij afgebeeld staan, maken blijvend deel uit van de gemeenschap die viert en bidt. Ze zijn onderdeel van het collectieve geheugen van de Broedergemeente. We kennen hun namen en bij sommigen ook feiten uit hun leven. Ze komen uit verschillende landen en culturen en staan symbool voor de diversiteit van de Broedergemeente.

Visioen

De Eerstelingen verbeeldt het visioen dat mensen uit alle volken bij de kerk van Christus horen. Op die manier kun je in dit schilderij de zendingsgeschiedenis en -theologie terugzien. Lange tijd hebben we dit vooral met positieve woorden gedaan, maar gaandeweg komen ook kritische stemmen op. Juist in een tijd waarin het onderwerp 'slavernijverleden' een grote rol speelt, kan dit kunstwerk ons helpen om beter te verstaan wat er gebeurd is.

Compositie

Als je naar het schilderij kijkt, zie je de wil van de zendelingen om iedereen bij de kerk te betrekken en gelijkwaardig aan de gemeenschap deel te laten nemen. De compositie toont dat aan: mensen met verschillende huidskleur staan naast elkaar, op dezelfde hoogte afgebeeld. Sommigen hebben kleding aan uit het land van herkomst. Dat toont het respect voor de culturen en talen van de mensen, dat de zendelingen hadden. Je moest vooral niet met de 'Herrnhuter el' meten, maar respect en invoelingsvermogen hebben voor de manier hoe mensen leven. Anderen dragen de typische kleding van de Broedergemeente, wat een teken is voor hun volledige opname in de gemeenschap. Niet zelden hadden zij verantwoordelijke posities in de kerk. Ze waren actief als zending, pastoraal werker en voorganger in gemeenten in de Amerika's, Afrika en Europa. Op het schilderij staan enkele kinderen afgebeeld. Ze zijn vroeg overleden. Maar je ziet daarin ook de aandacht die de zending aan de kinderen en hun onderwijs heeft besteed. Verkondiging van het woord en verbetering van de sociale omstandigheden gingen

hand in hand. In het centrum van dit schilderij staat Christus afgebeeld. Hij is het middelpunt van de zending. Al het werk gaat van Hem uit en is op Hem gericht. De zendelingen moesten vooral Christus verkondigen en zijn liefde duidelijk maken. Elke mens moest een eigen relatie met Jezus kunnen opbouwen.

Met andere ogen

In de afgelopen jaren hebben buitenstaanders ons vaak ook met andere ogen naar dit schilderij laten kijken. Ze wijzen ons erop dat in ieder geval een van de personen ook een 'slavenarmband' draagt. En sommigen van de zusters en broeders dragen geen schoenen. Dat zijn tekenen dat zij niet vrij waren. De Broedergemeente heeft zich nooit actief tegen de slavernij verzet en in de bedrijven en op de plantages werden ook tot slaafgemaakten aan het werk gesteld.

Waarom was het eigenlijk zo belangrijk om dit schilderij te maken? Waarom werden steeds weer mensen uit zendingsgebieden naar Europa gehaald? Men wist immers dat het klimaat niet voor hen geschikt was. Soms wordt gedacht dat ook Zinzendorf en zijn medewerkers niet vrij waren van het verlangen om met de vruchten van hun werk te pronken. Exotische uitzierende mensen; dat plaatje stond mooi in de ontwikkelde kringen van Europa. Het schilderij was een advertentie voor de Broedergemeente, maar de mensen die erop afgebeeld staan, werden ook een instrument daarvoor.

En kan men de Europese kleding niet ook als een teken zien dat de nieuwe christenen hun oude leefwijze en cultuur moesten afleggen? Ze hebben vaak met hun doop een andere, bijbelse naam gekregen. Waarom konden ze hun oude naam niet behouden en blijven gebruiken? Met het afleggen van hun kleding en hun naam hebben de zusters en broeders ook veel van hun culturele en religieuze achtergrond moeten loslaten. Daarvoor in de plaats kwamen de vaak Europese tradities en gebruiken uit de Broedergemeente. De liederen, weliswaar in eigen taal, hadden vaak Europese melodieën.

Foto: Fred Manschot / Mel Boas

Veel enthousiasme, weinig kennis

Het schilderij komt uit de begintijd van de zending van de Broedergemeente en toont ook de situatie uit die tijd. De zendelingen waren met veel enthousiasme, maar vaak ook met weinig kennis op weg gegaan. Ze deden ervaringen op in hun werk en stuurden berichten uit waar de komende generaties hun voordeel mee konden doen. Maar ze zijn er niet altijd op vooruit gegaan. Veel moest nog uitgevonden en ontwikkeld worden.

Suriname

Op het schilderij ontbreekt een vertegenwoordiger van de groep, die nu het grootste deel van de Broedergemeente in Nederland vormt. Onder de eerstelingen van 1747 is geen Surinamer met een Afrikaanse achtergrond. De donkergekleurde mensen op het doek komen van de Caraïbische eilanden. De enige Surinamer is de inheemse Francesco uit het (voormalig) Cotticadistrict. De eerste dopen van Afrikaanse Surinamers vonden pas in 1776 plaats, 20 jaar nadat dit schilderij is ontstaan. Maar de ontmoeting met het schilderij en de gemeenschap met de zusters en broeders die daarop afgebeeld staan, helpt toch in het gesprek over het slavernijverleden dat wij op dit moment in de Broedergemeente en in ons land voeren. Het is in positieve en negatieve zin deel van ons 'collectief archief', zoals een onderzoeker het eens uitdrukte.

Met elkaar in gesprek: soms lastiger dan we denken

De *Eerstelingen* laat zien hoe de ontmoeting met de bevrijdende boodschap van Jezus Christus kan helpen tot diversiteit op basis van gelijkwaardigheid. Het laat zien hoe de zending bijdraagt aan de ontwikkeling van mensen, zodat

ze kunnen deelnemen aan de globaliserende wereld. Maar het toont ook enkele van de valkuilen op deze weg, waar culturele eigenheden verloren gaan en mensen oneigenlijk gebruikt worden. Daar kom je alleen achter als je erover met elkaar in gesprek gaat. En juist dat is soms lastiger dan we denken. Gesprekken over het koloniale verleden, waarin de nakomelingen van slachtoffers en daders en bijstanders elkaar ontmoeten, vragen veel van de deelnemers. Het vraagt van de een om eigen pijn in openheid uit te spreken, en van de ander om dit aan te horen en in eerste instantie zonder tegenwerping te laten staan. Soms kom je daarbij ook jezelf tegen. Als witte deelnemer merk je dan hoe diep de gedachte in je zit dat gekleurde mensen nog veel te leren hebben in deze wereld en daarbij geholpen moeten worden. En als niet-witte deelnemer voel je opeens hoe groot je wantrouwen tegen je witte medemens is, dat je onbewust met je moedermelk hebt meegekregen. Door deze zaken uit te spreken en van elkaar te horen kan een proces in gang komen, die de wonden uit het slavernijverleden kan helpen genezen.

In al deze gesprekken blijft ook het Eerstelingenbeeld een gesprekspartner en getuige. De zusters en broeders uit een ver verleden zijn deel van de gedeelde geschiedenis. Het is meer dan een gespreksonderwerp. De zusters en broeders op het schilderij zijn ook aanwezig als wij met elkaar bidden en zingen. En zo'n gemeenschap is prachtig, ook al zijn we ons er niet altijd van bewust. Het is een teken voor het geloof dat ons verbindt. En Christus zelf is in ons midden.

Zuid-Afrika (2027)

Dominee worden in Zuid-Afrika

Foto: MTCSA

Het Moravian Theological College (MTC) in Kaapstad leidt nieuwe voorgangers op voor de Broedergemeente in Zuid-Afrika; een vierjarige studie plus twee jaar stage. MTC vroeg het ZZg om te helpen studie-beurzen te financieren voor mensen die wél een roeping voelen, maar de kosten zelf niet of slechts gedeeltelijk kunnen dragen. Vooral voor vrouwen is die financiële steun belangrijk, want zij hebben veel minder toegang tot een hogere opleiding. € 10.000 is nodig, voor onderdak, voedsel, reiskosten, medische verzekering en toegang tot digitale middelen. Bijna € 1.200 kwam er tot nu toe binnen.

Betaalt u een klein stukje mee van de opleiding van een dominee in spe?

Suriname (22046)

Keukenapparatuur voor het Diakonessenhuis

Na dertig jaar intensief gebruik is het niet gek dat een aantal apparaten in de centrale keuken van het Diakonessenziekenhuis in Paramaribo kapot zijn en niet meer gerepareerd kunnen worden. Helaas is het ziekenhuis zelf financieel niet in staat alles te vervangen. Het ZZg springt bij want er zijn oude banden met dit zendingsziekenhuis, dat altijd bedden vrij houdt voor bewoners van het binnenland. Het gaat om de aanschaf van twee gasfornuizen, twee gewone ovens en een bakkerijoven, een wasstraat en een airco. Het ZZg heeft een bijdrage van € 12.500 toegezegd. € 8.500 zal het Diakonessenhuis zelf bijdragen. *Helpt u een handje in de keuken?*

Foto: Diakonessenhuis

Tanzania (23013) **Baby's grootbrengen in Kilangala**

Hoe overleeft een baby als bij diens geboorte de moeder sterft? Op het afgelegen platteland in Tanzania, waar medische posten vaak ver weg zijn, speelt dit probleem nog altijd. Van soms 100 km. afstand worden baby's in nood naar het kinderkuis in de Kilangala missiepost gebracht. Daar worden ze verzorgd door ervaren personeel tot ze een jaar of twee zijn en vast voedsel eten. Dan gaan de meesten weer terug naar hun familie. Kinderen die niet terug kunnen (zoals een albino tweeling en een vondeling) blijven in het kinderkuis tot ze volwassen zijn. Ze gaan naar school en krijgen een vakopleiding. Een enkele keer wordt een kind geadopteerd door een lokale familie. Momenteel zijn er acht oudere

Foto: ZZg

kinderen en negen baby's. Het ZZg ondersteunt het Kilangala kinderkuis met € 7.000. Daarnaast is er eigen inbreng vanuit de missiepost in de vorm van het zelf verbouwen van een deel van het voedsel. En er is kleinschalige steun van families en (kerk)groepen in de omgeving, meestal giften in natura (bijv. kleding, rijst, olie, zeep, groente en fruit).

Kunt u ook iets bijdragen?

Barmhartig = warmhartig

Foto: Harriette Mingoen

Suriname (22047)

Geldgebrek in kinderkuisen

Leliëndaal en Sukh Dhaam, twee kinderkuisen van de Broedergemeente in Suriname, komen momenteel dik geld tekort. Hoe zuinig ze ook ompringen met hun huishoudbudget, de prijzen van voedsel en van energie zijn zo gestegen dat het haast niet meer lukt. De maaltijden voor de kinderen worden steeds kariger en het

aantal openstaande rekeningen groeit. Steeds meer ouders kunnen de ouderbijdrage niet of maar gedeeltelijk betalen; lokale sponsors stoppen of verminderen hun donaties omdat ze het zelf ook moeilijk hebben; en de bijdrage van de overheid is al jaren ontoereikend. Het ZZg springt een aantal maanden bij zodat in elk geval de dagelijkse boodschappen en rekeningen betaald kunnen worden. Het gaat om € 2.500 per maand, *Helpt u mee om de noden in de kinderkuisen te helpen verlichten? Het komt ten goede aan 45 kinderen in Leliëndaal en 30 in Sukh Dhaam.*

Suriname (22049) **Hulp aan Huize Albertine**

Huize Albertine, een verzorgingshuis van de Broedergemeente in Suriname, kampt met grote structurele problemen, o.a. op financieel gebied. Vergoedingen van de overheid en van verzekeraars, bijdragen van huurders en donateurs zijn bij lange na niet genoeg om alle kosten te dekken. Op onderhoud wordt al lange tijd bezuinigd. Inmiddels is er zelfs structureel te weinig geld voor voeding voor de circa 60 bewoners van dit 'tehuis voor seniore burgers'. Bestuur en directie zullen samen met de kerk snel oplossingen moeten vinden, wellicht onconventionele, om dit tehuis toekomst te geven. Maar daarmee zijn de ouderen en het personeel nu nog niet geholpen. Het ZZg besloot daarom bij te dragen aan twee acute noden: reparatie van twee liften (kosten: € 8.200) en -tijdelijke- verbetering van de maaltijdvoorziening (kosten € 12.500).

Ook uw steun is welkom. Tot dusverre ontvingen we € 2.700.

Foto: AMD

Tanzania (22002) **Tien beurzen voor de bijbelschool**

De Broedergemeente in Tanzania groeit en heeft mensen nodig die als evangelist of voorganger aan de slag willen, vooral in de gemeenten op het platteland. Maar jonge mensen die dit willen kunnen de kosten vaak zelf niet dragen. Een studiebeurs biedt uitkomst én toekomstperspectief. ZZg's Deense collega-organisatie BDM, Brødremenighedens Danske Mission, geeft tien jonge mensen een studiebeurs voor een of twee jaar aan de Lusangi Bijbelschool in Sikonge, in het midden van Tanzania. BDM en ZZg betalen elk voor vijf studenten het schoolgeld à € 200. De opleiding omvat basistraining en toerusting in de theologie, waarna de studenten in lokale gemeenten kunnen voorgaan. Ze verblijven gedurende hun opleiding in de bijbelschool. *Geef u iemand (een stukje van) zo'n opleiding?*

Foto: BDM

Foto: Medische Zending

Tanzania (22034 / 22035) **Bed, bad en beroep voor grace students**

Jongeren die een vak leren kunnen daarna zichzelf en hun familie onderhouden. Dat is de gedachte achter de beroepsopleidingen van het vaktrainingscentrum (VTC) in Kilangala. Het VTC wil d.m.v. studiebeurzen gemotiveerde jongeren uit straatarme gezinnen de kans geven om aan armoede te ontsnappen. Ze kunnen kiezen uit drie vakrichtingen: timmerman/meubelmaker, metselaar/tegelzetter en kleermaker/ontwerper.

Het ZZg financiert voor twintig jongeren zo'n tweejarige opleiding. Ze worden op die missiepost *gracestudents* genoemd, genadestudenten, omdat ze hun opleidingskans beschouwen als genade van God. Inmiddels zijn ze aan hun tweede leerjaar begonnen. Ze verblijven op de missiepost en hebben een sober onderkomen: slaapzalen met stapelbedden en een eenvoudige eetzaal. Vanwege aangescherpte overheids-eisen moet dit gebouw worden opgeknapt (o.a. aardbevingsbestendig gemaakt), net als de leslokalen en het sanitair. En ook tafels, stoelen en bedden zijn aan vervanging toe.

Voor het tweede opleidingsjaar voor de 20 gracestudents (opleiding, kost en inwoning) is in totaal € 6.000 nodig, dus € 300 per student. Geef u liever een tafel plus stoel in de klas à € 36 of een stapelbed à € 120? Elke gift is welkom. De vraag is: Gaat u voor bed en bad, of voor beroep?

Albanië (22004)

Hernhutter kleuter- en vrouwenwerk

Albanië is een van de armste landen van Europa. De kleine Broedergemeenten in de steden Elbasan, Pogradec en Burrel zetten zich in voor de vele gezinnen die het financieel en mentaal zwaar hebben. Vaak betreft het Roma families. De mannen zijn veelal in het buitenland om werk te zoeken en vrouwen en kinderen blijven achter. Vanuit vrouwengroepen die in een huiskamer bij elkaar kwamen begon de kerk met activiteiten voor kleuters. Dat groeide uit tot drie 'kleuterscholen', waar kinderen tussen de 3 en 6 jaar ontwikkelingsachterstand en sociale achterstand kunnen inlopen; waar kinderen met autisme welkom zijn; en waar moeders mentale steun kunnen krijgen vanuit de kerk. Waardevol werk, dat het ZZg graag ondersteunt. *U ook? We ontvingen tot nu toe bijna € 6.000 van de benodigde € 15.000.*

Foto: HHM

Suriname (22045)

Een doorgangshuis voor patiënten

Al vijf jaar werken het ZZg en de Medische Zending (MZ) samen om verblijf-met-zorg te bieden aan patiënten uit het binnenland die in Paramaribo een tijdlang onder medisch toezicht moeten staan en dit zelf niet kunnen betalen. Het gaat voornamelijk om vrouwen met zwangerschapscomplicaties, veelal jonge inheemse meisjes. Zij worden samen met hun partner/begeleider opgevangen in de Zinzendorfherberg van de Broedergemeente, waar toezicht en begeleiding is. En dat is wel nodig ook, want de overgang van het oerwoud naar de stad is een cultuurschok van jewelste.

Doel van het project is in het binnenland sterfte van baby's en moeders rondom de bevalling te helpen verminderen. En dat lukt! In de periode 2013-2017 stierven 23 baby's en vier moeders, in 2018-2021 acht baby's en één moeder.

Kunt u helpen om levens te redden van jonge vrouwen en baby's? Voor reis, verblijf en voedsel is dit jaar € 20.000 nodig.

Peru (22030)

Moravian retraite in Amazonegebied

Peru is een van de jonge hernhutter zendingsgebieden in de wereld. In de afgelopen tien jaar zijn daar op vier plaatsen volwaardige Broedergemeenten ontstaan, waarvan een in het Amazonegebied. De activiteiten van die gemeenten leiden tot nieuwe zendingsgroepen in omliggende regio's. Er is sprake van een snelle groei. Voor de leiders in Peru is het belangrijk om samen te komen voor ontmoeting en uitwisseling op organisatorisch-kerkelijk en geestelijk vlak. Samen met collega-organisatie American Board of World Mission wil het ZZg zo'n ontmoeting mogelijk maken en deze jonge kerk ondersteunen. De keuze voor het afgelegen Amazonegebied als plaats van samenkomst is een enorme stimulans voor de twintig lokale gemeenten die daar in opbouw zijn. Het ZZg draagt € 3.100 bij, o.a. voor de noodzakelijke bootreis. *Uw steun is welkom!*

Theological Conversation: praktische theologie voor de kerk van de 21^e eeuw

In november 2022 komen zusters en broeders van de wereldwijde Broedergemeente bij elkaar in Suriname. Op het Theologisch Seminarie in Paramaribo spreken zij over diverse thema's die relevant zijn voor de toekomst van de kerk. Zo gaat het onder meer over de jeugd, het vrouwenwerk en de rol van theologisch onderwijs. Het ZZg nam initiatief voor deze conversation die bijdraagt aan het uitwisselen van geloofsinspiratie, maar ook een impuls biedt aan nieuw elan binnen de theologische opleiding in de Broedergemeente.

Hoe kijk je als kerk naar de toekomst? Het is een vraag die overal ter wereld speelt - en niet alleen in de Broedergemeente. Op veel plekken ziet de EBG met lede ogen aan dat de kerk langzaam leegloopt. Tegelijk constateert men ook dat de opleidingen van de Broedergemeente, zoals het Theologisch Seminarie in Paramaribo of het Moravian Theological Centre in Kaapstad (Zuid-Afrika) geen stromen van studenten aantrekt. Gezocht wordt naar vernieuwde geestdrift, door het aanbieden van praktische, toekomstbestendige theologie, zodat de kerk ingebed is in een breed maatschappelijk kader. Tijdens de conversation komen diverse onderdelen van kerk-zijn aan bod die van belang zijn voor de kerk in de 21^e eeuw.

Pastoraat

Zo spreekt ds. Renold Pansa, bisschop van de Broedergemeente in Suriname, over diverse vormen van pastoraat. Met name bevrijdingspastoraat is van steeds groter belang in Suriname, zo geeft hij aan. Pansa spreekt over bevrijding, genezing, vergeving en onthechting van datgene wat een mens kan belemmeren of blokkeren om optimaal te functioneren. In de dagelijkse praktijk bij de Surinaamse Broedergemeente, ziet hij veel mensen die op de een of andere manier zijn vastgelopen in het leven. Door de professionele inzet van bevrijdingspastoraat kan de kerk van betekenis zijn voor deze mensen. Een moderne theologische opleiding moet dus ook praktisch zijn en verder kijken dan Bijbel en kerk. Studenten dienen goed te worden toegerust, om zo het evangelie ook echt in de praktijk te kunnen brengen.

Van gedateerd curriculum tot praktische theologie

Handen en voeten geven aan het evangelie, praktische theologie waar mensen ook doordeweeks wat aan hebben, is belangrijker dan ooit tevoren, zo beaamt ook ds. Neilson Waithe van Jamaica. Hij vertelt over het United Theological College of the West Indies, het oecumenisch seminarie in Kingston. De meeste afgestudeerden gaan na hun opleiding aan de slag als predikant in het Caribisch Gebied. Opvallend is dat tot zo'n tien jaar geleden, de kersverse pastors over het algemeen uitstekende predikers bleken te zijn, maar nog te weinig competent waren in praktische theologie. Waithe denkt dat dat komt door de traditionele theologische opleiding in het Caribisch Gebied. Voorgangers werden

voorbereid op hun ambt vanuit een gedateerd curriculum, dat voor het grootste gedeelte was geërfd van de oude Europese kerkleiders en zendelingen. De nadruk lag daarbij altijd op klassieke theologie en exegese, bijbeluitleg. In 2014 wordt het field education, veldonderzoek, opgenomen in het curriculum, waarbij studenten tijdens hun opleiding naar ziekenhuizen, scholen en andere instellingen gaan die maatschappelijk van toegevoegde waarde zijn. Ze leren zo het evangelie in de praktijk te brengen, door het opbouwen van relaties met mensen, maar ook door kerkbeheer en leiderschap. Waithe geeft aan dat professionele leiderschapstraining inmiddels ook een belangrijke plek inneemt in het curriculum. Dat wordt ook omarmd door de studenten, want zij zien in dat ze op deze manier, als toekomstig predikant, veel beter worden voorbereid op de kerk van de 21^e eeuw.

De dominee als manager

Het klinkt misschien nog wat onwennig; de dominee als leider, als manager. Toch is ds. Waithe ervan overtuigd. Als predikanten bereid zijn om langdurige relaties op te bouwen, zullen ze ook bereid zijn om andere gemeenteleden te trainen en toe te rusten voor de dienst. Ze moeten op die plekken zichtbaar zijn waar 'hun' mensen ook zijn, zodat ze met hen kunnen meegaan op hun weg. Op die manier kunnen de predikanten andere mensen in hun kracht zetten en werken aan hun persoonlijke ontwikkeling. Zo worden de lekenpastors uiteindelijk toegeruste pastors die het evangelie op hun beurt ook weer kunnen doorgeven. Een hoopvolle gedachte, ook voor de theologische opleidingen. Nu de studenten nog! In een volgend ZZg Nieuws en/of op onze website hopen we later meer te schrijven over de andere thema's die op de conversation aan bod kwamen, zoals jeugdwerk, vrouwenwerk en de continuïteit van de opleidingen.

Zending door uitwisseling

Deze conversation was voor het ZZg een bijdrage aan het werkveld zending door uitwisseling. Meer weten over dit werkveld? Kijk op zsg.nl/zendingdooruitwisseling

Laat de kinderen tot mij komen

Jeannet Kelholt

'Jeugdwerkers van alle Broedergemeenten in Suriname, uit stad en regio en binnenland, komen samen om zich te buigen over de vraag hoe zij met hun jeugdwerk van betekenis kunnen zijn voor jongeren. Want de kerk (EBGS) signaleert een toenemend aantal ontsporende jongeren, o.a. doordat ouders zó bezig zijn om financieel de eindjes aan elkaar te knopen dat ze hun gezin verwaarlozen. Opvoeding en vorming schieten er bij in en veel kinderen leven zo goed als op straat, met bijbehorend wangedrag. De kerk wil door lokaal jeugdwerk en aantrekkelijke activiteiten jongeren helpen vormen en hun toekomstperspectief bieden door het geloof. Er is zelfs een jeugdpredikant voor aangesteld.'

Dit stond afgelopen najaar in het ZZg Nieuws. Inmiddels vond deze jeugdwerkconferentie plaats en het was geslaagd, zo bleek uit de verslagen die het ZZg ontving. De 71 deelnemers, jeugd- en zondagsschool leid(st)ers, vertegenwoordigden samen 25 EBG-gemeenten, zelfs uit Boven-Suriname en Frans-Guyana!

Jeugdpredikant Lydia Esser, een enthousiaste vrouw met hart voor de jeugd, vertelt hoe actief ze in 2019 bezig was met haar werk en lezingen en workshops hield rondom thema's als incest, positief opvoeden en omgaan met depressie. Toen kwam door COVID-19 vrijwel het hele jeugdwerk in de kerk tot stilstand, op wat activiteiten via social media na. En na de lockdowns bleken veel zondagsscholen en jeugdclubs gestopt omdat er geen leiders en geen kinderen meer waren. Het baart haar zorgen. Maar ze hoopt het enthousiasme voor het jeugdwerk weer te kunnen ontsteken.

Thema's

Gekwalificeerde sprekers leidden de vier thema's in: 'Jongeren en de kerk', 'Jongeren en criminaliteit', 'Denk- en belevingswereld van tieners tussen 12 en 14 jaar' en idem tussen 15 en 18

jaar. Een greep uit wat aan de orde kwam en wat de aanwezigen willen gaan toepassen:

- We moeten rekening houden met alle veranderingsprocessen die plaatsvinden tijdens de ontwikkeling van kind naar jong-volwassene.
- We moeten beter gaan luisteren naar de kinderen; meer begrip tonen en vertrouwelijk omgaan met wat ze je vertellen.
- We moeten vragen stellen aan de jongeren in plaats van te oordelen; hun gedrag proberen te begrijpen. Vragen naar hun verlangens/behoeftes/gevoelens en hen leren hoe daarmee om te gaan.
- We moeten de opvoedende taak op ons nemen en kinderen van jongs af aan duidelijk maken wat goed en wat kwaad is, en wat de consequenties kunnen zijn. Maar vooral ook een rolmodel voor hen zijn, want voorbeelden spreken meer dan woorden.

Elan

Dat kerken tobben met hun jeugd en jongeren is van alle tijden en plaatsen. De uitkomsten van deze jeugdconferentie zijn ook niet opzienbarend. Maar er is wel nieuw elan gaande in het jeugdwerk in de kerk in Suriname. En dat is kostbaar.

Tot slot nog een paar aanbevelingen van Lydia Esser. Voor Surinaamse, maar net zo goed voor Nederlandse kerken:

- Laat de kerk een plek zijn waar jongeren liefde ervaren, zowel bij vrienden, volwassenen en in de dien-

sten. Jongeren moeten zich vrij en prettig voelen en naar de kerk willen komen. Jeugdleiders en volwassenen moeten geduldig zijn, jongeren liefde laten zien en hen die liefde laten ervaren.

- Laten we in de kerk de juiste taal spreken. De kerk moet in de taal van vandaag zeggen wie Jezus is.
- Laten we niet oppervlakkig zijn. Jongeren willen best wel diepgang in het woord. Ze moeten de uitleg kunnen begrijpen en ze willen graag goede muziek en goede songteksten in de dienst.
- Kinderen en jongeren moeten aan hun ouders zien dat ze van God houden en naar Zijn woord proberen te leven.

Help, de acceptgiro verdwijnt!

Het is de allerlaatste keer dat u een acceptgiroformulier aantreft bij dit ZZg Nieuws. De banken stoppen vanaf 1 juni met de verwerking daarvan. Doneert u al automatisch via een doorlopende incassomachtiging of via uw eigen bankoverschrijving, dan verandert er voor u niets. Gebruikt u steeds het acceptgiroformulier om uw gift over te maken? Lees dan verder.

Gelukkig, er zijn eenvoudige oplossingen!

Geeft u regelmatig een vast bedrag en wilt u liever niet digitaal betalen? Dit blijft gelukkig gewoon mogelijk. Wij bieden u graag twee verschillende oplossingen aan.

1. Volmacht voor automatische incasso

Met een volmacht voor automatische incasso schrijft het ZZg het door u toegezegde bedrag periodiek af van uw bankrekening. Stoppen kan op elk moment en zelfs het terugboeken van een afgeschreven gift is mogelijk. Een volmacht voor automatische incasso kunt u aanvragen door te bellen naar 030 692 71 81, door te mailen naar donateur@zsg.nl of kijk op www.zsg.nl/donateur.

2. Eenmalige machtiging

Wilt u graag zelf bepalen hoeveel en op welk moment u doneert? Gebruik dan de eenmalige machtiging. Dat is een kaartje dat op de oude acceptgiro lijkt, en die u invult en daarna naar het ZZg opstuurt. Handig! Deze eenmalige machtiging vindt u vanaf de volgende keer bij het ZZg Nieuws. Natuurlijk kunt u ook uw eigen, door uw bank verstrekte overschrijvingskaart blijven gebruiken voor uw gift. Of geef het ZZg toestemming om eenmalig een bedrag van uw bankrekening te incasseren. Die toestemming kunt u via e-mail verlenen, maar u kunt vanaf juni ook de eenmalige machtiging gebruiken.

Geld ontvangen kost geld

Ook voor het ontvangen van geld brengen banken kosten in rekening. Digitale overschrijvingen zijn het goedkoopst. Met pen ingevulde en per post gestuurde formulieren zijn het duurst. U begrijpt waar onze voorkeur ligt om uw gift te ontvangen: via internetbankieren of als een via onze website gedane betaling. Het betalingskenmerk zorgt ervoor dat uw gift direct en correct in onze administratie wordt verwerkt.

Overleggen?

Wilt u overleggen over bovenstaande mogelijkheden? Neem gerust contact met ons op. Dat kan per e-mail of telefonisch. Wij staan u echt graag persoonlijk te woord. Bel naar 030 692 71 81 of mail naar donateur@zsg.nl.

Overstappen op e-mail?

Dit ZZg Nieuws kunt u ook per e-mail ontvangen. U blijft op de hoogte, spaart het milieu en onze portokosten. We sturen u een e-mailnieuwsbrief met een directe link naar het ZZg Nieuws zoals dat nu voor u ligt. Aanmelden kan eenvoudig via www.zsg.nl/mijn-zsg